

Den fleksible campingtur

Igen i år gik turen til Norge, selvom vejret sidste år ikke havde vist sig fra den mest sommerlige side. I år skulle turen gå til Bergen og Vestlandet. Vi skulle møde Farmor og Farfar på Hallandsåsen hvor vi sammen skulle drage af sted. Efter at have spist aftensmad fortsatte turen til en rasteplads syd for Uddevalla. Det er dog ikke helt ufarligt at overnatte på de svenske rastepladser. Politiet kom og advarede os mod indbrud. Dette afskrækkede os ikke og klokken blev over midnat inden vi gik til køjs.

Næste morgen gik turen videre og vi skulle med færgen Moss - Horten. Fra Horten gik turen mod Kongsvinger og op igennem Numedalen mod Geilo. 30 km før Geilo ligger flækken Dagali, der er dagens bestemmelsessted. Der er forskellige aktiviteter med riverrafting m.m.. Der er 2 campingpladser, men vores plads ligger ved den brusende elv. Det er en lille og meget primitiv plads med 9 hytter. Toiletterne er rigtige lokummer, med der er trods alt brusebad. Her kommer gamle Arnold og kræver penge op i løbet af aftenen. For os bliver man lidt nostalgisk, da vi har været her for mange år siden. De gamle hytter er de samme og ikke de mest rene og komfortable. Der er dog kommet 2 nye hytter. Der er gode fiske muligheder i elven og i området iøvrigt.

Da det havde regnet meget og ifølge vejrudsigten ville det stå på i et stykke tid endnu, blev det besluttet at tage nord over, da det skulle være bedre vejr der. Der havde været tropenætter i Mo i Rana. Som sagt så gjort ville turen nu ikke gå til Bergen, men i første omgang til Trondheim.

Den næste dag fortsatte turen mod Geilo og op over Valdres flya. Der skulle være meget flot men med skyer der hænger tungt ned ad fjeldvæggen var der ikke meget optimisme. Da vi holdt frokost var det kun 3,5°C. Børnene kunne lege i sne midt om sommeren. Herligt men koldt. Vores bestemmelsessted blev Granmo Camping i Oppdal, nord for Dåmbås. Her fik vi solen at se, og når solen skinner i Norge er der ikke noget sted der er smukkere. Der er en fredfyldt natur, der ikke ses andre steder.

Næste dag gik turen til Flakk Camping, ved et lille færgeleje vest for Trondheim. Her var vejret godt. I Trondheim er der meget at se bla. Nidaros Domkirken. Med færgen tog vi en tur til byen Råkvåg, der igennem tiderne har levet af sildefiskeri og eksport af dette. en meget flot gammel by.

Da ingen havde været på øen Hitra skulle denne besøges. Af vej E39 mod Orkanger og der fra af vej 714. For at komme til Hitra skal man igennem en ca. 6 km lang tunnel med en dybde på 264 m. Her kom bil og campingvogn på en prøve,

men med den rigtige gearing og fart er der ingen problemer. Lastbiler køre der dagligt. Her fandt vi Strømsvik Fiskecamping. En lille campingplads med udsigt over vandet. Der blev arrangeret fisketure fra pladsen og Farfar skulle med næste dag. Det er mest Sej der fanges. På nabøen Frøya har man en meget stort opdræt af laks.

På Hitra er man ikke vant til at se danskere og vi blev spurgt om vi ikke var kørt forkert. Det er mest turister fra selve Norge, Sverige og en lille smule tyskere. Alle var her for at fiske og der blev frosset ned så der var fisk til hele vinteren.

Efter et par dage på Hitra gik turen tilbage af samme vej 714. før Orkanger drejedes af mod E9 mod Kristianssund. Ved Hamnesfjorden fandt vi campingpladsen Bæverfjord. Her er der ikke langt til den berømte lakseelv Surna og Byen Skei. Vejret har været med os og her kunne der slappes af i dejligt solskin.

Turen har været meget impulsiv og ikke så meget har været planlagt, for da vi ikke havde set atlantehavsvejen tog vi færgen over Halsafjorden. Ovre på den anden side drejes der til højre af en lille smal grusvej. Ca. 2 km længere fremme ved en købmand kan man også dreje af, da denne vej er bredere. Efter 10 til 14 km afhængig af hvilken vej man vælger kommer man til Magnillan camping. En god plads uden den store luksus, men mange tyskere, med små gummibåde. De var her for at fiske.

Vejret var med os og der en hel fantastisk natur og udsigt over fjorden og fjeldene på den anden side.

Næste dag gik turen til atlantehavsvejen. Vi tog turen til Kristianssund. For at komme dertil skal man over en bro bygget på pontonger, da der er så dybt at en almindelig bro ikke kan bygges. Der er også en tunnel under fjorden inden Kristianssund. På havnen kan man købe friske rejer direkte fra båden, så vi måtte have 1kg. For at komme videre skulle vi med færgen og videre af vej 64. Atlantehavsvejen har ellers været en betalingsvej, men er nu gratis at køre over. Jeg kan kun anbefale at ligge turen forbi, for med det bedste solskinsvejr man kunne ønske sig, er der en helt utroligt flot udsigt.

Vi spiste vores medbragte frokost på en af de mange små øer man køre over og bare nød vejret og den fantastiske udsigt og natur. Vi fortsatte af vej 64 mod Eide, og herfra mod Kristianssund og hjem til campingpladsen. En rundtur på 170km, der kan klares på en dag.

Fjorden er meget dybe måtte Farfar og jeg sande da vi den dag lånte en båd af campingværtten. Kommer man for langt ud nås bunden ikke før de 300m. Men med lidt tålmodighed fik vi fanget et par pæne sej som blev dagens aftensmad.

Vejret var med os og turen gik mod Rendalen. Her ligger Tysla camping ved elven Tysla. En plads Torben er kommet på fra barns ben. En rigtig lille idyllisk plads. Her skulle der rigtig fiskes. Det er et sted hvor fluestangen kommer i brug. Her fanges både ørred og stalling.

Solen skinnede fra en skyfri himmel fra morgen til sen nat. Temperaturen sneg sig op på de 30 grader. Børnene fandt hurtigt ud af at pjaske rundt i elven, da der mange steder er sandbund. Det er bare koldt, men det tog de sig ikke af.

Det er ungkarlen Ola der har pladsen. Han er kommet over på den anden side af de 70 år.

Når man er kommet på pladsen igennem mange år er man de del af de faste inventar og man bliver del af de mange der vender tilbage år efter år.

Nu er vores ferie ved at være slut, og vi skal til at drage af. Den morgen var vejret ikke med os. Farmor og Farfar skulle ikke med da de har ferie året rundt. Vi ville forbi Kristinehamn for a se campingvognsfabrikken Cabby. Den er åben for turister når de holder ferie. Der er en campingplads over for fabrikken og der gives rabat ved fremvisning af billet fra fabrikken. Selvom der ikke bliver arbejdet får man et godt indtryk af processen fra undervogn til fremstilling af sandwich konstruktionen. Det kan kun anbefales at ligge vejen forbi.

Næste da gik turen mod Danmark og vi var hjemme om aftenen.